

PIŠETA IN UREJUJETA:

Lojze Košorok
in Pavla Gruden

Kar po domače...

Pravijo, da spomlad vse poživi... Verjetno doma. Tukaj ej resnica povsem drugačna. Na ljudeh ni spoznati spomladi. Vsak hiti za svojimi opravki, nikjer nasmeha, nikjer spomladanskih veselic, a pri nas so celo v mestih ptički ženili... Le v predmestnih vrtovih moreš videti znamenja vigradi. Seveda tudi na nebu, a kaj ko se to na obrazih ne odraža. Tukaj vsi živimo velemestno življenje. Vlaki nas bruhajo na delo, vlaki nas bruhajo domov. Predmestja in mesta pa so mravljišča človeških robotov. Avtomobilov skoraj toliko kot pešcev. Če pa so kje nad mestom ptički, jih ne vidiš. Glave so sklonjene k tlu, a srca v skrbeh.

Le dejstvo, da je Avstralija multikulturna, bo spomlad nekoliko ozivilo. Med sydneyskimi nebotičniki bodo zaplapolale mestne zastave, a sonce bo le malokje obsijalo ulice. Stolpnice so mu vzele pot do pločnikov.

državna pomoč v te svrhe minimalna, a še več zato, ker prebivalstvo ni zainteresirano, da bi take dejavnosti podpiralo. Večinoma se jih niti ne zaveda, da imajo svojo kulturo.

Od kod ta ravnodušnost? Prvi doseljenci, kaznjenci, so se prav verjetno zaradi zagrenjenosti napram svoji materi Angliji, odrekli svojih tradicij. Saj so bili ljudje brez prvic. Njihova borba za obstanek, za obdržanje golega življenja med kazensko dobo, je bila nečloveška.

Moj prijatelj, Avstalec avstrijskega porekla, ki je tokaj rojen, se je, ko je dospel v svoja zrela leta, z vsem svojim bitjem predal raziskovanju te, sramotne in tragične dobe avstralskega začetka. Devet let je raziskoval star arhive in odkril naravnost zverinsko postopanje s kaznjenci. Vse to je opisal v trilogiji, t.j. v treh knjigah. Prva se imenuje "Con", druga "Vic", a tretja "Ted". Vse tri skupaj torej

Tudi Slovenci ne zaostajamo. Naše slovensko društvo "Planica" v Wollongongu prireja svoj pomladni ples, in za kar je to društvo, ki še nima svojega doma, treba posebno pohvaliti je, da pošilja svoja vabila celo nam Avdnejanom; saj smo tako daleč od njih, posebno če človek nima svojega prevoza; in kar me je tokrat izvanredno presentilo - priložilo so vabilu celo celoten program etničnega radija. Res odlično skrbe za svoje člane, pa če tudi jih tisti, ki smo oddaljeni ne moremo redno obiskovati. Da, Slovenci v Wollongongu nam res delajo čast.

Doma smo prirejali prese v zimski dobi, tukaj pa spomladi. In dobro je to, saj drugače ne bi vedeli, da je spomlad. Slovensko

društvo Sydney prireja svoj letni bal na gričku v Horsley Parku, Slovensko društvo "Triglav" debutantski ples, a Slovenski šolski odbor ples za maturante. Človeku je toplo v srcu, ko vidi, da smo se zopet živahno razgibali. A še lepše bi bilo, če bi se vsi strnili v eno samo močno skupnost. Kar še ni, še lahko bo. Ljubezen do domovine bi nas morala združiti. Je srca moramo drug drugemu odpreti na stečaj in pozabiti kar nas je razklalo. To bomo resnično dvignili ime naše zemlje v Avstraliji do dostojne višine.

Še ena vesela novica. Gosp. Marija Košorokova, sedaj pripravljajo že v četrto otrosko folklorno skupino. Prejšnjo

soboto je kar zamrgolelo otrok in otročičkov in celo najstnikov, ki bi se radi pred avstralsko publiko zavrteli v slovenskih narodnih nošah. Martin Konda jih bo spremljal na harmoniki. Upati je, da jo bo Slovensko Društvo Sydney v vsakem oziru podprlo, in da bodo tudi starši redno pripeljali otroke na vajo. Za narodne noše pa tako in tako skrbi ga. Košorokova sama.

Gospod Bulovec, pa mi je obljubil, da se bo potrudil, da bi DS priredil čim prej "Dan vietnamskih otrok", saj otroci niso krivi za dejanja in odločitve svojih staršev. Bilo bi lepo, če bi tudi druga društva v tem oziru storila kaj podobnega kot SDS. Saj je narodnosti v Avstraliji več kot dovolj.

Pokažimo, da smo široko razgledani ljudje in da imamo človekoljubna srca. Od spomladi do spomladi imejmo vrata v naša društva odprta za vse narode, povežimo se z drugimi etničnimi skupinami, vabimo jih v goste v naše klube, in tudi oni nam bodo pošiljali vabila, da se udeležimo njihovih kulturnih prireditev.

Le takrat, ko bomo res srce s srcem sodelovali z drugimi etničnimi skupinami bomo šele postali živ del Avstralije. In ne bo nam treba iskati spomladi, ker nam bo spomlad v srcu.

V nasprotnem slučaju se za nas, ko bomo mi stari emigranti izumrli, ne bo več vedelo.

Pavla Gruden.

Več "sape" na
mejah

Od 1. septembra bodo lahko Jugoslovani čez
mejo prenesli za 1500 dinarjev blaga brez
carine - Olajšave tudi za zdomce -
Rezervni deli

LJUBLJANA - Od 1. septembra naprej bodo jugoslovanski državljani lahko čez mejo prinesli za 1.500 dinarjev blaga (doslej je bila omejitev 800 dinarjev), ne da bi za to blago plačali carino. Seveda pa vrednost posameznega izdelka ne bo smela biti večja kot 500 dinarjev (doslej 350 dinarjev).

Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o določitvi predmetov in vrednosti, ki imajo pri uvozu blaga carinske ugodnosti (Uradni list SFRJ št. 41-79) tudi natančneje določa uvoz žganih pijač in cigaret, kar je bilo doslej slabše določeno (Uradni list SFRJ 48-76 je to vrednostno omejeval - za 100 din cigaret in za 100 din pijače). Zdaj lahko jugoslovanski državljani prinese v Jugoslavijo do enega litra alkoholnih žganih pijač in deset zavočkov cigaret. Seveda

pa, navajajo v odlomku, bosta "šteka" in steklenica všteta v odrejeno vsoto 1.500 dinarjev. Več kot določeno količino se menda na bo splašalo nositi čez mejo in cariniti, saj so dajatve za ucarinjenih deset zavočkov cigaret in steklenico žganjice baje 1.000 dinarjev.

Na zveznem izvršnem svetu so se odločili za večje ugodnosti tudi pri nekaterih drugih postavkah. Medtem ko so (in še) lahko zdomci, ki so delali v tujini nad dve leti, pripeljali s seboj za

10.000 dinarjev pohištva in za 15.000 dinarjev gospodinskih predmetov, bodo že v septembru brez carine lahko uvozili za 30.000 din pohištva in za 50.000 dinarjev gospodinskih aparatov. Tisti, ki so bili v tujini nad štiri leta, so doslej lahko skupno uvozili za 50.000 dinarjev predmetov za svoje gospodinjstvo brez carinskih dajatev, od 1. septembra na se bo ta vrednost povečala na največ 100.000 dinarjev. To, kot tudi že prej, ne bo veljalo za avtomobile. Te brez carine še vedno lahko uvozijo samo izseljenci, ki so Jugoslaivjo zapustili pred drugo svetovno vojno, pa se zdaj vračajo.

Jugoslovani, ki začasno delajo v tujini, in prihajajo na letni dopust, pozneje pa se spet vračajo, bodo odlej lahko brez carine prinesli s seboj za 5.000 dinarjev blaga, ki bo namenjeno za njihovo osebno uporabo, ali kot darila za njihove svojce. Do 1. septembra še vedno velja omejitev 2.000 dinarjev. Med uvoznimi predmeti ne sme biti tehničnih aparatov kot so televizorji itd. (glej Uradni list SFRJ 37-78), kot povsod drugod, pa tudi tu seveda velja, da predmeti ne smejo biti namenjeni za preprodajo.

Po starem odluku pošljika iz tujine ni smela biti vredna več kot 100 dinarjev, da je bil dobitnik oproščen carine. Zvezni izvršni

svet je to vsoto povečal na 400 dinarjev, če pa bodo v pošiljki zdravila, jih bo lahko za 1.500 dinarjev (do konca avgusta samo za 200 dinarjev).

Tisti, ki so deset let delali v tujini in se vračajo v domovino, bodo imeli dokajšnje ugodnosti, če bodo hoteli odpreti tu svojo obrt. Če posamezni stroji in aparati ne bodo presegli vrednosti 300.000 dinarjev, skupna vrednost vse uvožene opreme pa ne bo večja kot 800.000 dinarjev, bo zdomec carine oproščen. To velja tudi za motorna vozila, če se bo novopečeni jugoslovanski zasebnik ukvarjal samo z avtoprevoznictvom.

Tisti zdomci, ki so bili v tujini manj kot deset let, ugodnosti za avtoprevoznictvo ne bodo imeli, vseeno pa so tudi njim malo priklonili vejico, če se bodo hoteli ukvarjati z zasebno obrtjo. Če carinska osnova za stroj ali drugo opremo ne bo večja kot 80.000 dinarjev za "dveletne" zdomce oziroma 140.000 za "štiriletni" bodo potrebna osnovna sredstva za obrtno dejavnost lahko uvozili brez carinskih dajatev. Če bo vrednost večja, a ne večja kot 300.000 dinarjev, bodo razlikomed dejansko vrednostjo in vrednostjo, do katere velja oprostitve (za ene 80.000, za druge pa 140.000) cirtili po enotni stopnji desetih odstotkov.

Koliko
nepismenih
na svetu

Strašljivi podatki
UNESCO: kar 32
odstotkov analfabetov

Na zasedanju posebne organizacije OZN za znanost in kulturo (UNESCO) v Parizu so objavili, da je dandanes na svetu 32,4 odstotka ljudi nepismenih. Odstotek je najvišji v afriških in arabskih državah - pred 80. V Aziji je nepismenih več kot 50 odstotkov ljudi, v Ameriki 24. V industrijsko razvitih državah je 3,5 odstotka naalfabetov. Boj z nepismenostjo terja nemalo sredstev. Na pariškem zasedanju pa so ugotovili, da so mednarodni finančni krogi povsem ravnodušni do tega perečega problema. Na zasedanju so poudarili, da porabijo v svetu vsako leto 400 milijard dolarjev za oboroževanje: le z majhnim delom te vsote bi mogli milijon ljudi na leto naučiti pisati in brati. Boljši rezultati pa bi terjali več solidarnosti in izrazitejše sodelovanje mednarodnih organizacij.

CENEJŠI BENCIN ZA
TURISTE

BEOGRAD - Tuji turisti bodo lahko tudi v prihodnje kupovali v Jgoslaviji bencin z 20 odstotki popusta, tako ni pričakovati bistvenega zmanjšanja turističnega obiska iz tujine, čeprav se je gorivo v Jugoslaviji precej podražilo. Toda podražilo se je tudi v drugih državah.

Te dni so podražili tudi letalske prevoze, kar naj bi bila posledica podražitve letalskega goriva. Vsa letališča so zdaj oskrbljena z godrivom.

"DOBER DAN" ZA
HOTEL KOROTAN

Prav nič presenetljivega ni, da obiskovalca iz Jugoslavije v hotelu Korotan v Sekiri ob Vrbskem jezeru pozdravijo z "dobrim dan" in ne "Guten Tag". Hotel je namreč lani prevzela v upravljanje Radenska, med dvajset zaposlenimi pa jih je polovica iz Radenc in Murske Sobote in tudi koroški Slovenci so med njimi, "alfa in omega" hotela pa je turistična delavka Sonja Černič iz Maribora.

Hotel prav te dni dobiva podobo urejenega in dobro organiziranega turističnega objekta. Že lani so v hotelu marsikaj popravili in spremenili na bolje, letos pa so končali s prvim delom obnove osrednje hotelske zgradbe, za kar so odšteli dobrih deset milijonov šilingov.

Hotel je sedaj zanimiv predvsem za goste iz Velike Britanije in Nizozemske. Gostje letujejo v hotelu v organizaciji Yugotoursa, imajo pa možnost, da po prihodu v Jugoslavijo prežive teden dni na Gorenjskem,

predvsem v Radovljici in okolici, drugi del dopusta pa v hotelu Korotan.

ŽIVAHNO V
ŠENTILJU

MARIBOR - Na največjem mejnem prehodu v Sloveniji, v Šentilju, je v prvi polovici letošnjega leta prišlo v državo blizu devetsto tisoč potnikov, v obe smeri pa je avstrijsko-jugoslovansko mejo v tem času prestopilo 3.928.000 potnikov, kar je za blizu 500.000 več kot v enakem obdobju lani. Na vseh mejnih prehodih na območju mariborske uprave javne varnosti je mejo prestopilo 5.016.000 potnikov, oziroma 900.000 več kot lani.

50.000 DIPLOMANTOV

Po najnovejših podatkih jugoslovanskega Zveznega zavoda za statistiko je lani v Jugoslaviji diplomiralo 50.000 študentov, kaj je 3,7 odstotka več kot lani. Večina je bila rednih študentov, okoli 30 odstotkov pa je bilo študentov ob delu, medtem ko je skoraj polovica vseh diplomantov žensk. Največ študentov je diplomiralo v Srbiji (nad 20.000), nato v Hrvaški (12.000), Bosni i Hercegovini, Sloveniji (5700), Makedoniji (4300), Vojvodini (3400), na Kosovu (3000) in v Črni gori (880).

Med študijskimi smermi vodijo tehniške in družbene vede ter medicina: tehniške fakultete so dali lani 6340 strokovnjakov, ekonomske 4200, pravne 4000 in medicinske 2100. Kljub velikim potrebam po agronomskih strokovnjakih pa je s tega področja lani diplomiralo le 816 študentov, od tega najmanj v Sloveniji.

VELIKO NAROČILO
IZ LIBIJE

CERKNICA - Naročilo v vrednosti 3,4 milijona dolarjev, ki ga je cerkniški Brest dobil te dni iz Libije, je nedvomno eno od največjih naročil iz tujine slovenski lesni panogi doslej. Brest bo libijskemu naročniku prodal standardno pohištvo, že sredi naslednjega meseca bi morali odposlati prve pošiljke, do konca letošnjega leta pa naj bi že izdelali vse potrebne količine.

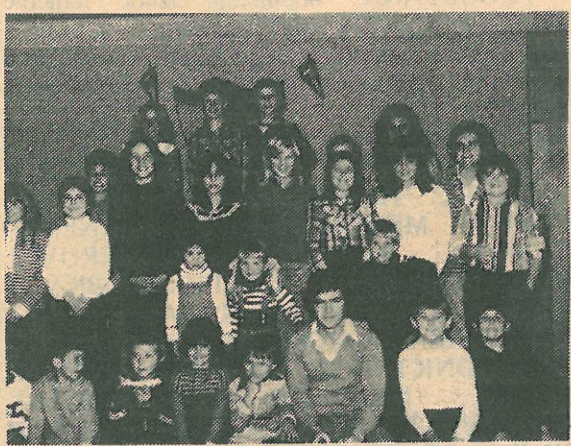
Brest išče nova tržišča v ZDA in v manj razvitih deželah, v Evropi pa zdaj ne dosega večjih uspehov. Stalno so prisotni zlasti v Libiji, kjer so že doslej letno prodali pohištvo v vrednosti med 500.000 in 1 milijon dolarjev.

TEKMOVANJE
HARMONIKARJEV
AMATERJEV

Turistično društvo Begunje je organiziralo tekmovalno harmonikarjev amaterjev. To tekmovalno je bilo na hribčku pri Sv. Petru nad Begunjami na Gorenjskem.

Ocenjevalni komisiji in prisotnim gledalcem, ki jih ni bilo malo, se je predstavilo 35 tekmovalcev iz severnega dela Gorenjske. Z diatoničnimi harmonikami je nastopilo 26, s klavirskimi pa 9 tekmovalcev in ti slednji so bili ocenjeni posebej. Na "diatonkah" so bili najboljši Marjan in Metod Praprotnik iz Ljubnega pred Francetom Fabijanom iz Besnice. Na klavirskih pa so bili najboljši Janez Zupan iz Lesc pred Begunčanoma Vilijem Komanom in Jožetom Trlejem.

Med nastopajočimi velja omeniti najstarejšega Franca Mohorčiča iz Begunj. Star je 83 let!

Gospa kosorokova in Martin Konda s Slovensko
otrosko folklorno skupino društva SDS Sydney.

Etnične skupnosti se bodo zbrale ob svojih prireditvah s skrito željo, da bi se jih udeležilo čim več Avstrancev. Toda dolga leta, desetlja bodo minevala, predno se bodo Avstranci navadili na našo prisotnost, in še več časa

"Convicted". S to knjigo je podal čisto, golo resnico o tedanjem življenju. Napisal jo je v obliki romana in že je dobil pomudbe za snemanje filma na podlagi te izredno pretresljive knjige. Vplivni avstralski vzgojniki

Ako je pošten rodoljub dolžan časti svoje domovine v vseh potrebnih primerih kri in življenje, ji je dolžan v prav nič manjši meri služiti s peresom, da v svetu pri vsaki priložnosti zaslovi. Ta čast, pravim, zavezuje ne le orožje, ki ga nosimo ob strani, ampak tudi za ušesom, namreč pero, če smo obojega vajeni sukati.

PLATO

bo poteklo, da bi Anglosaksonci sprejeli v svoja srca kulturno dediščino, ki jo danes tako skopo z nami dele, oziroma jo mi, priseljenci skušamo deliti z njimi.

Vsi kontinenti se danes zblizujejo z izmenjavo svojih kulturnih dediščin, le prvotno prebivalstvo tega osamljenega otoka-kontinenta, ki ja takorekoč odrezan od ostalega sveta, se teh internacionalnih festivalov na drugih kontinentih kaj malo udeležuje. Nekaj pač zato, ker je

predlagajo, da bi se ta knjiga morala čitati v tukajšnjih srednjih šolah, kar verjetno ne bo mnogim všeč.

Prva, "Con" je že izšla, druga "Vic" je v tisku, a tretjo "Ted" pisatelj ravnokar končuje.

Kar so Avstranci tako ravnodušni napram svojemu kulturnemu predanju, je posebna dolžnost priseljencev, da to zemljo obogate s svojimi kulturni festivali etničnih skupnosti v Avstraliji v največjem zamahu.

EFMUNA SPOLNAD

DOGAĐAJ O KOJEM SE NIJE SMJELO GOVORITI

LAŽEŠ, MILOŠU!

Bio je, valjda, jedini čovjek u Srbiji koji je sputavao samovolju Miloša Obrenovića i usudio se da mu kaže i ono što nahijske starješine nisu smjele ni pomisliti da izuste. Knez se uplašio...

Lažeš, Milošu! - ciknuo je Moler i skočio na noge. Sve si ti to umislio da me smakneš, al' neće biti po tvojoj već po narodnoj!

Sjedeći na kanabetu, knez Miloš ga je prezrivo odmjerio, zatim pogledom preletio članove Skupštine, ukupno sedamnaest viđenijih ljudi u Srbiji, i uvrijeđeno rekao:

- Ja sam vam, braćo, do sada bio starješina a od sada, eto vam Molera!

Prekomoravski i šumadijski knezovi nisu ni sačekali da knez završi. Po ranije utvrđenom dogovoru sa Milošem, hitro su ustali i bacili se na Molera. Ostavivši ga samo u košulji, počeli su da ga krvnički tuku, konopcima, gajtanima, rukama, čime god su stigli. Moler nije mogao ništa učiniti. Premlaćen na smrt, skljkao se na pod i onesvijestio.

Za sve vrijeme Miloš se nije ni pomjerio. Mada se trudio da zadrži brižan izraz lica, oko usana mu se povremeno otimao osmijeh. Zaprještene Molerove pristalice iz valjevske, sokolske i šabačke nahije nisu smjele da ga uzmu u zaštitu pošto su bile u manjini. Osim toga, mučile su ih kneževе optužbe. Da li je tačno ono što je gospodar maločas rekao za Molera? Mora da jeste, jer se već nekoliko mjeseci po narodu o njemu isto kaže. Govori se da šurije s

Austrijancima, da je pronevjerio 40 000 groša narodnog novca, da živi sa dvije žene, da mrsi o postu i još štošta. Valjevski prvak Prot Matija Nenadović zgranuto je posmatrao sve što se događa.

DVANAEST POTPISNIKA

Knez se pretvarao da mu je krivo što je do svega toga morao doći i tobož zamolio prisutne da izaberu drugog vođu. Prekomoravci i šumadinci nisu htjeli ni da čuju za to. Odmah je pala odluka da se pošalje delegacija beogradskom veziru Marašli Ali-paši koja će da mu preda Molera i zatraži njegovo pogubljenje.

Tako je tekao rad Narodne skupštine u Beogradu, koju je knez sazvao iznenada i bez znanja Molera i koja je trajala od 23. do 30. aprila 1816. godine. Iako se u starim zapisima nalaze podaci da je na Skupštini učestvovalo 17 nahijskih knezova i kneževskih starješina, arhivski podaci pokazuju da je to Miloševa izmišljotina. Pouzdano je utvrđeno da se radilo samo o viđenijim ljudima i da Skupštini nisu prisustvovalе sve starješine. Razlog je jednostavan: knez je pozvao one koji su mu bili naklonjeni i koji su

unaprijed prihvatili da učestvuju u njegovoj "igri" u Skupštini o čemu Moler nije imao pojma.

Tridesetog aprila sastavljena je optužba protiv Molera i predana Marašiji. Potpisalo je 12 lica, petorica su odbila da to učine!

STVAR ZA ZABAVU

Da li je odista jedan od najhrabrijih i najviđenijih ljudi prvog i drugog srpskog ustanka i izuzetno pismen čovjek za svoje vrijeme u Srbiji Petar Nikolajević Moler počinio sve grijehove koje mu je Miloš Obrenović stavio na dušu. To pitanje najviše je mučilo njegove Vatjevece.

Rođen u selu Babinoj Luci u okolini Valjeva, Moler je rano naučio da čita i piše. Intelektualno je toliko nadmašivao ustaničke starješine da je Karadorde često govorio: "Ko mi nadgovori Čupića i natpiše Molera daću mu što zaište!" Petar je od strica Handži Ruvima, arhimandrita manastira Bogovođa, naučio da slika pa je zbog toga dobio nadimak Moler! Zna se da je radio ikonostas manastira Čelije koji je kasnije izgorio i ikone za Karadordevu crkvu u Topoli. Sa Dositejem je održavao prisne veze. Proti Mateji Nanadoviću bio je pašenog, Karadorđa je obožavao. I Karadorde je njega volio.

Učestvovao je u svim borbama koje su se vodile na Drini i oko nje u prvom ustanku, dva puta u odsudnom času pritekao je Karadorđu u pomoć i spasio mu glavu, ali je baš od Karadorđa ostavljen na

cjedilu kada se, 1813. godine, sa 800 Jadrana našao opsjednut u Loznici. Tada je vođu poslao pismo napisano sopstvenom krvlju moleći ga da mu pošalje nešto vojske i izbavi Jadrane smrti. Ne želeći da se zamjeri prvom čovjeku valjevskog kraja Jakovu Nenadoviću koji nije mogao Molera očima da vidi, Karadorde se oglušio o njegov vapaj. Petar je uspio da se probije iz Loznice, ali ranjave duše i uvjerenje da je kolektivno rukovođenje bolje od vlasti jednog čovjeka, pogotovu kolebljivog ili samovoljnog.

Poslije propasti prvog srpskog ustanka Moler je prešao u Srem i uskoro postao prvi čovjek emigracije. Miloš Obrenović se nekoliko puta sastajao s njim moleći ga za pomoć. Poučen rdavim iskustvom sa Karadorđem, Moler je pristao zanošeći se idejom o kolektivnom upravljanju zemljom. Želja mu je ispunjena poslije drugog srpskog ustanka osnivanjem Narodne kancelarije kao najvišeg administrativnog tijela čiji je i on bio član.

Dani su prolazili, a Moler je živio u ubjeđenju da je uspio da ograniči Miloševu vlast. Nije, međutim, znao da je knez držao Kancelariju kao stvar za zabavu njenih članova. Kraj zabave bila je Narodna skupština sazvana za 23. april. Prethodno, Miloš se potrudio da po narodu pusti priče o Molerovim zloupotrebama, izdaji, nemoralnom životu...

Marašija je pažljivo saslušao delegaciju. Nekoliko trenutaka odsutno je gledao u stranu, a onda upitao skupštinare:

- A što ga, bezbeli, ne ubijete?

Neko je potanko objasnio da je po sporazumu između Srba i Turaka izvršenje kazne nadležnost beogradskog vezira.

NOVAC JE POBIJEDIO

Paša je shvatio da knez u Moleru vidi ljutog protivnika i da ga se plaši. Dakle, u tom grmu leži zec! Njemu je odgovaralo da među Srbima postoji čovjek koji može zauzdati Miloša.

- Ako je tako k'o što velite - procijedio je - ja ću namiriti njegov dug!

Članovi delegacije su se zabezegnuli i vratili se neobavljena posla. Miloš nije mirovao. Nagovarao je skupštinare da ponovo odu Marašiji, ovoga puta da ga zamole da im vrati Molera pa da mu oni presude. Marašija je bio na muci. Pozva je beogradskog kadiju i upitao ga za mišljenje. Kadijin odgovor

Petar Nikolajević Moler

je glasio: nema razloga da se Moler ubije!

Srpski knez se našao u nevolji. Znao je da će mu Moler smaći glavu ako se dočepa slobode. Riješio je da upotrijebi posljednje i najjače sredstvo: novac! Otišao je Marašiji i bacio mu ga pred noge. Videći

zlatu, mnogo zlata, Turčin je popustio. Jedne od narednih noći Moler je zadavljen u Kalemegdanskoj tvrđavi.

Tijelo ubijenog izbačeno je na ledinu. Slavni junak ležao je na ledima samo u dugim gaćama zasukanih nogavica! Uveče su mitropolit i neki srbi izmollili od Turaka leš, i sahranili ga.

O ovom događaju nije se smjelo govoriti za vrijeme vladavine Miloša Obrenovića. Da bi se otresao grize savjesti, knez nije htio ni da čuje za rasprodaju Molerove imovine iako ju je Skupština konfiskovala. Molerovo imanje u Babinoj Luci naslijedila su njegova dva sina i kasnije ga prodala za 100 dukata. Pored toga, Miloš je dao miraz Molerovoj kćerki prilikom udaje i uopšte brinuo o Molerovoj djeci dok nisu odrasla.

OBAVEŠTENJE

Izbor Lepotice

YUGOETHNIC organizuje izbor najljepše Jugoslovenke u NSW za 1979 godinu.

Program izbora održaće se u subotu 29 septembra 1979 u Police Boys Club Newtown, sa početkom u 20 časova.

Pokrovitelji ove jedinstvene priredbe su: YUGOBANKA, JAT, STOPANSKA BANKA, ADRIATIC TRAVEL, YUTIL, GORENJE-PACIFIC, MERKUR OVERSIS, GENERAL TURIST, APOTEKA, MESTEROVIC, SAMOPOSUGA TONI SPIROSKI, BRANA TRAVEL, BALKAN TRAVEL, NAŠE NOVINE, NOVO DOBA I NOVOSTI, I MNOGI DRUGI.

POBEDNICE OVOG TAKMIČENJA DOBIĆE VELIKE NAGRADE OD STRANE ORGANIZATORA I OD POSLOVNIH FIRMI KOJE SU POKROVITELJI OVE PRIREDBE.

Pobednice odlaze u Perth na finalno takmičenje za najljepšu Jugoslovenku na nivou Australije.

Za ovo veče priprema se veoma bogat program:

- Izbor Miss personaliti, (najljepše Jugoslovenke).
- Izbor Charity Queen,
- Bogat umetnički program Yugoethnica prilagođen za ovo veče.
- Bogata lutrija.
- Domaća kuhinja sa tradicionalnim specijalitetima.
- Domaća i strana žestoka pića.
- I mnoga druga iznenađenja za posetioce.

Celo veče zabavljaće vas dva dobra orkestra, zabavni i narodni sa svojim odabranim repertoarom.

Ulaznice su puštene u prodaju i mogu se dobiti preko naših klubova, putničkih agencija i restorana. Rezervišite ulaznice na vreme, možda ih kasnije nemožete dobiti.

Decu ispod 14 godina nije dozvoljeno dovođiti, jer za njih nije ova priredba.

Ceo program će se voditi na svim jugoslovenskim jezicima.

Devojke koje žele da se takmiče za Miss personaliti, (za najljepšu - Jugoslovenku), još nije kasno, prijavite se na adresu Yugoethnica, 142 Addison Rd. Marrickville, Ponedjeljkom, Sredom i Petkom od 8 do 10 na veče.

Pored Yugoethnica učestvuje popularni instrumentalno vokalni ansambl VALOVI.